

Arrest

nr. 166 937 van 29 april 2016
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IV^e KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 25 januari 2016 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 8 januari 2016.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 29 februari 2016 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 25 maart 2016.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat V. HERMANS loco advocaat D. VANDENBROUCKE en van attaché L. VANDERVOORT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Op 13 juli 2015 diende verzoeker een asielaanvraag in.

1.2. Op 8 januari 2016 nam de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing, die verzoeker bij aangetekend schrijven van 8 januari 2016 ter kennis werd gebracht, is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

“Overdracht CGVS: 18/08/2015

U werd gehoord op het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) op 30 november 2015 van 14u tot 16u35, bijgestaan door een tolk die het Arabisch machtig is. Uw advocaat, meester Vandenbroucke, was gedurende het hele gehoor aanwezig.

A. Feitenrelaas

U verklaart een soennitische Arabier te zijn en de Irakese nationaliteit te bezitten. U bent geboren in de stad Bagdad. U woonde heel uw leven in de sjiitische wijk Nieuw Bagdad. U werkte als metaalbewerker. Op 10 juni 2015 ontving u een dreigbrief thuis van de sjiitische militie Asaib Ahl Al Haq (AAH), waarin zij eisten dat u de wijk zou verlaten. U bent met uw familie naar uw broer in de wijk Khaddar verhuisd. Op 15 juni 2015 kreeg u telefoon van uw buurman die u zei dat er vier mannen uw huis waren binnengedrongen. Zij hadden vervolgens uw hebben en houden vernield. U bent naar de politie gegaan en werd door enkele agenten naar uw huis vergezeld. U bent vervolgens naar uw werk gegaan. Daar werd u gewaarschuwd dat er een auto langskwam en dat u vermoedelijk gezocht werd. U bent opnieuw naar uw broer gegaan en heeft aan uw vrouw gezegd dat u het land zou verlaten. U verkocht uw winkel en uw auto en bent vertrokken. U bent op 19 juni 2015 uit Bagdad vertrokken en verliet Irak op 21 juni 2015. U kwam op 10 juli 2015 in België aan. U vroeg op 13 juli 2015 asiel aan.

Ter staving van uw asielaanvraag legt u een identiteitskaart, een nationaliteitsbewijs, een rantsoenkaart, een huwelijksakte, een dreigbrief van AAH, een document van de politie en kopieën van de identiteitskaarten en de paspoorten van uw vrouw en dochters neer.

B. Motivering

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming niet aannemelijk heeft gemaakt.

Uw verklaringen over uw problemen met AAH zijn dermate vaag en onwaarschijnlijk dat er geen geloof aan kan worden gehecht. Vooreerst dient opgemerkt te worden dat u weinig overtuigend kan verklaren hoe de problemen met AAH zijn begonnen. Zo beweert u dat u bedreigd werd louter omwille van uw soennitische geloof (CGVS, p. 9). Gezien u tijdens uw leven nooit eerder problemen heeft gekend met AAH of eender welke andere militie omwille van uw soennitische geloof, dus zelfs niet op het hoogtepunt van het sektarische geweld in Bagdad in 2006 en 2007, kan verwacht worden dat u op concrete wijze weet te verklaren waarom u nu plots wel persoonlijk in de aandachtsfeer van een sjiitische militie bent gekomen (CGVS, p. 14). Uw verklaring zonder meer dat uw problemen ontstonden omwille van uw soennitische geloof zijn, zeker gezien u reeds heel uw leven in dezelfde sjiitische wijk woonde en u nooit eerder problemen heeft gekend, weinig overtuigend.

Ook uw handelwijze nadat de problemen begonnen zijn komen vreemd over en kunnen maar weinig overtuigen. Zo zou u de dag dat deze vier onbekenden uw huis binnendrongen meteen beslist hebben om uw winkel en auto te verkopen en halsoverkop uw land te verlaten (CGVS, p. 8 en 11). U wordt dan gevraagd waarom u zo halsoverkop uw land en familie achterliet waarop u antwoordt met de weinig zeggende repliek dat “uw huis een land op zich is en dat u geen huis meer had” (CGVS, p. 13). Dit is vanzelfsprekend weinig overtuigend. U voegt hier nog aan toe dat u geen werk meer had (CGVS, p. 13). Ook dit kan niet verklaren waarom u meteen aan een dure illegale reis naar Europa begon. U wordt verder gevraagd uit te leggen hoe u uw mogelijk vertrek uit het land dan besprak met uw vrouw en kinderen, terwijl u hen – ook soennieten - achterliet in Bagdad, maar u blijft zeer oppervlakkig en geeft louter mee dat u hen zei dat u het land zou verlaten en dat zij u hierin steunden (CGVS, p. 13). Dit is geenszins doorleefd en kan niet overtuigen. U wordt tevens nog gevraagd waarom u niet naar een soennitische wijk van Bagdad verhuisde om aan uw problemen te ontkomen, zeker gezien uw familie in een gedeeltelijk soennitische wijk woont bij de broer van uw vrouw en zij geen problemen hebben gehad sinds uw vertrek, maar u kan louter aanhalen dat dit financieel niet mogelijk was (CGVS, p. 3, 7 en 13). Het is vreemd dat u het financieel geen probleem vond om op illegale wijze naar Europa te reizen maar dat u niet een beetje verderop in uw eigen geboortestad zou kunnen gaan wonen. U wordt hierop gewezen en gevraagd om een verklaring maar u geeft geen bijkomende verklaring meer en herhaalt slechts uw winkel en auto verkocht te hebben (CGVS, p. 13).

Verder kan opgemerkt worden dat u weinig informatie heeft over de militie AAH. Gevraagd te vertellen wat u weet over deze sjiitische militie zegt u dat zij afgesplitst zijn van het Mehdi-leger en dat Qais Al Khazali de leider van AAH is (CGVS, p. 13 en 14). U wordt aangespoord nog meer informatie te geven over hen maar u houdt het bij vaagheden als zouden ze agressief en crimineel zijn en geen barmhartigheid kennen (CGVS, p. 14). U wordt nogmaals aangespoord om meer informatie te geven maar u blijkt hier niet meer toe in staat (CGVS, p. 14). Dergelijk beperkte kennis over AAH, een militie met een dergelijk grote rol in het geweld en de algemene veiligheid in de stad Bagdad, uw directe leefomgeving, en die de reden zou zijn dat u uw familie en uw land heeft moeten achterlaten, doet ernstig twijfelen aan uw problemen met hen.

U legt tevens incoherente verklaringen af met betrekking tot uw contact met de politie. Tijdens het vertellen van uw asielrelaas – waarvoor u wordt meegegeven zoveel tijd te kunnen gebruiken als u wil – zegt u dat u naar de politie ging en klacht neerlegde, waarvan u een bewijs kreeg. U voegt hieraan toe dat zij niets meer dan dat gedaan hebben en dat u dan rechtstreeks van het politiekantoor naar uw werk bent gegaan (CGVS, p. 8). Uw buurman zou de foto's van uw huis hebben kunnen trekken omdat uw

deur open stond (CGVS, p. 8). Later echter verklaart u dat u samen met de politie naar uw huis bent gekomen (CGVS, p. 11). Daarna zou de hele zaak naar de rechter zijn doorgestuurd (CGVS, p. 12). Het feit dat u eerst zegt dat de politie niets met uw klacht heeft gedaan en dat u rechtstreeks van het politiekantoor naar uw werk bent gegaan en dat u later, in strijd hiermee, verklaart dat agenten mee naar u thuis zijn gekomen en dat de hele zaak voor de rechter is gekomen doet verdere twijfels rijzen over de geloofwaardigheid van uw problemen.

Het geheel van bovenstaande vaststellingen maakt dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw problemen met AAH.

U zegt verder nog dat uw schoonzoon twee maanden voor uw problemen begonnen vermoord werd (CGVS, p. 9). Ook zou het huis van uw dochter een maand na uw vertrek zijn afgebrand en de auto van uw andere schoonzoon beschoten zijn (CGVS, p. 9 en 13). Van geen van deze incidenten weet u wie dit gedaan zou hebben en waarom (CGVS, p. 13 en 14). Allereerst kan hierover gezegd worden dat, gezien uw problemen met AAH in bovenstaande reeds ongeloofwaardig werden geacht en het feit dat u op het interview op de Dienst Vreemdelingenzaken – twee maanden na uw vertrek – niets over deze incidenten vermeldde, de geloofwaardigheid van deze problemen eveneens betwijfeld kan worden. Verdere twijfels over deze incidenten rijzen door het feit dat u eerst verklaart niet te weten wie de daders zijn en waarom zij dit zouden hebben gedaan maar dat u anderzijds wel stellig verklaart dat deze feiten losstaan van uw problemen met AAH (CGVS, p. 9 en 17).

Gezien het geheel van de bovenstaande vaststellingen heeft u niet aannemelijk gemaakt Irak te hebben verlaten omwille van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of omdat u een reëel risico zou lopen te worden geconfronteerd met de doodstraf of executie, of met foltering, onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing. Bijgevolg moet u zowel de vluchtelingenstatus als de subsidiaire beschermingsstatus voorzien in artikel 48/4, §2, a) of b) van de Vreemdelingenwet worden geweigerd.

De door u neergelegde documenten doen geen afbreuk aan bovenstaande vaststellingen. Uw identiteitskaart, huwelijksakte, rantsoenkaart en de kopieën van de identiteitskaarten en paspoorten van uw vrouw en kinderen hebben betrekking op uw identiteit en herkomst en die van uw gezien, die hier niet onmiddellijk ter discussie staan. Wat betreft het document van de politie dient gezegd dat, gezien de mate van corruptie in Irak, dergelijke documenten slechts enige bewijswaarde hebben indien deze gepaard gaan met geloofwaardige verklaringen, wat hier niet het geval. Het is vanzelfsprekend dat, gezien de maakbaarheid van een dergelijk document, ook de dreigbrief van AAH slechts een zeer beperkte bewijswaarde heeft en op zich de geloofwaardigheid van uw problemen dan ook niet kan herstellen. Ook de foto's van een vernield huis kunnen geen ander licht op de zaak werpen.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een asielzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Irak werd "UNHCR Position on Returns to Iraq" van oktober 2014 in rekening genomen. Zowel uit dit advies, als de COI Focus "Irak: De actuele veiligheidssituatie in Bagdad" van 6 oktober 2015 (waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratief dossier) blijkt dat de veiligheidssituatie in Irak sinds het voorjaar van 2013 verslechterd is, en dat de situatie, ingevolge het grondoffensief dat IS/ISIL/ISIS in Irak voert, sinds juni 2014 verder geëscaleerd is. UNHCR besluit dat de meeste personen die Irak ontvluchten waarschijnlijk in aanmerking komen voor de vluchtelingstatus of de status van subsidiair beschermde. Nergens in voornoemd document wordt evenwel geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke Irakees een complementaire vorm van bescherming te bieden. Bovendien bevestigt UNHCR's "Position on Returns to Iraq" dat het geweldsniveau en de impact van het geweld nog steeds regionaal erg verschillend zijn. Deze sterk regionale verschillen typeren het conflict in Irak. Om die redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Irak, dient in casu de veiligheidssituatie in de Bagdad te worden beoordeeld.

Het CGVS erkent dat de veiligheidssituatie in Bagdad complex, problematisch en ernstig is, doch benadrukt dat er diverse objectieve elementen in ogenschouw genomen moeten worden om het reële risico voorzien in artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet te evalueren, waaronder het aantal burgers die het slachtoffer zijn van willekeurig geweld, het aantal conflict gerelateerde incidenten, de intensiteit van deze incidenten, de doelwitten die de partijen in het conflict beogen, de aard van het gebruikte geweld, de impact van dit geweld op het leven van de burgers, en de mate waarin dit geweld burgers dwingt om hun land of, in voorkomend geval, hun regio van herkomst te verlaten.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweld dat in Bagdad plaatsvindt in hoofdzaak de vorm aanneemt van terreuraanslagen enerzijds en mishandelingen, ontvoeringen en moorden anderzijds. Het gros van de terroristische aanslagen zijn toe te schrijven aan de Islamitische Staat. Hoewel de groepering zowel de Irakese veiligheidsdiensten (politie en leger), als burgers tot doelwit heeft, is het duidelijk dat de terreurcampagne van IS/ISIL/ISIS hoofdzakelijk op burgers gericht is. Hierbij viseert IS/ISIL/ISIS voornamelijk, maar niet uitsluitend, de sjiitische burgerbevolking in Bagdad, dit door het plegen van aanslagen in sjiitische wijken en op openbare plaatsen waar veel burgers samenkomen. In vergelijking met het hoogtepunt van de "Breaking the Walls"-campagne van Al-Qaeda in Irak in 2013 liggen de aantallen van aanslagen en slachtoffers in 2015 echter beduidend lager. In 2012-2013 vonden goed coördineerde golven van aanslagen over het hele land plaats, vaak gekoppeld met uitgebreide militaire operaties, ook in Bagdad. De aard, de intensiteit en de frequentie van de acties van IS/ISIL/ISIS in Bagdad is evenwel veranderd. Er vinden geen gecombineerde militaire operaties met (zelfmoord)aanslagen en aanvallen van guerrillastrijders meer plaats, maar frequente, vaak minder zware aanslagen. Uit dezelfde informatie blijkt ook dat Bagdad niet belegerd wordt door IS/ISIL/ISIS, noch zijn er aanwijzingen dat IS/ISIL/ISIS op korte termijn geheel of gedeeltelijk de controle over de stad zou kunnen verwerven. Evenmin is er sprake van regelmatige of aanhoudende gevechten tussen IS/ISIL/ISIS en het Iraakse leger. Het offensief dat IS/ISIL/ISIS sinds juni 2014 in Irak voert, heeft in Bagdad wel tot de mobilisatie van sjiitische milities geleid. De aanwezigheid van deze milities heeft er voor gezorgd dat IS/ISIL/ISIS minder zware aanslagen pleegt. Anderzijds blijkt dat de sjiitische milities op hun beurt, samen met criminele bendes en militieleden die op eigen initiatief handelen, voor een groot deel verantwoordelijk zijn voor de meer individuele vormen van geweld die er in Bagdad plaatsvinden, met name mishandelingen, ontvoeringen en moorden. Vooral soennitische burgers zouden een groter risico lopen hier het slachtoffer van te worden.

Uit de dezelfde informatie blijkt voorts dat het geweld in Bagdad maandelijks honderden doden en gewonden opeist. Het CGVS benadrukt evenwel dat cijfergegevens over het aantal slachtoffers niet op zichzelf beoordeeld kunnen worden, maar moeten gezien worden in relatie met meerdere objectieve elementen, zoals daar zijn de mate waarin burgers het slachtoffer zijn van doelgericht dan wel willekeurig geweld, de oppervlakte van het gebied dat getroffen wordt door willekeurig geweld, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal in het betrokken gebied, de impact van dit geweld op het leven van de burgers, en de mate waarin dit geweld burgers dwingt om hun land of, in voorkomend geval, hun regio van herkomst te verlaten.

Dienaangaande dient opgemerkt te worden dat het openbare leven in Bagdad, ondanks de hierboven beschreven veiligheidsrisico's, niet is stilgevallen. Bagdad is nog steeds een functionerende grootstad met meer dan 7 miljoen inwoners verspreid over een geschatte oppervlakte van 4555 km². De scholen zijn open en er is gezondheidszorg. Verplaatsingen in de stad worden weliswaar bemoeilijkt door de talrijke checkpoints, maar anderzijds werd het al meer dan tien jaar geldende nachtelijke uitgaansverbod opgeheven, blijven de verkeerswegen open, is de internationale luchthaven operationeel, en is de bevoorrading met levensnoodzakelijke goederen verzekerd. De Iraakse autoriteiten hebben nog steeds de politieke en administratieve controle over Bagdad, en diplomatieke vertegenwoordigers van diverse landen, alsook verschillende humanitaire organisaties en agentschappen van de VN blijven aanwezig in de hoofdstad. De impact van geweld is verder niet van dien aard dat het inwoners dwingt om massaal de stad te verlaten. Bagdad neemt daarentegen zelf grote vluchtelingenstromen uit gebieden van het land die al geruime tijd door oorlogsgeweld worden geteisterd. Bovendien is er ook vanuit België sprake van een relatief hoog aantal asielzoekers die bij Internationale Organisatie voor Migratie (IOM) de repatriëring naar Bagdad aanvragen, wat als een aanwijzing kan beschouwd worden dat de situatie in Bagdad er niet van die aard is dat er voor elke persoon afkomstig uit de hoofdstad een reëel risico bestaat slachtoffer te zijn van willekeurig geweld.

De Commissaris-generaal erkent dat de veiligheidssituatie in Bagdad nog steeds problematisch en ernstig is, en dat dit, afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de asielzoeker, aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus. Gelet op hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie dient evenwel besloten te worden dat er in Bagdad actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van uw leven of uw persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker stelt dat hij niet akkoord kan gaan met de bestreden beslissing en acht de beslissing in strijd met de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, het zorgvuldigheidsbeginsel, de materiële motiveringsplicht, artikel 1, A, (2) van het vluchtelingenverdrag en de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet.

Onder punt 1.3. van het verzoekschrift betoogt verzoeker dat hij asiel heeft aangevraagd “*op basis van problemen met zijn godsdienstige overtuigingen*”. Verzoeker herhaalt dat hij bedreigd werd omwille van zijn soennitische geloof door de sjiiitische militie en betwist volgende motieven die maken dat hij zijn problemen niet aannemelijk heeft gemaakt: zijn handelswijze nadat de problemen zijn begonnen; de weinige informatie die hij heeft over de militie AAH; de incoherente verklaringen met betrekking tot zijn contact met de politie. Hij gaat in op deze motieven van de bestreden beslissing en op de motivering over de neergelegde documenten en meent dat hem het voordeel van de twijfel dient te worden toegekend.

Onder punt 1.4. van het verzoekschrift gaat verzoeker enerzijds in op het risico van de ernstige bedreiging voor zijn leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict en anderzijds op het risico van foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing in zijn land van herkomst die hij dreigt te ondergaan in het licht van artikel 3 van het EVRM.

2.2. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in artikelen 2 en 3 van de voormelde wet van 29 juli 1991, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven ten grondslag van de bestreden beslissing kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker deze motieven kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht *in casu* bereikt en voert hij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

2.3. Ingevolge artikel 49/3 van de vreemdelingenwet wordt verzoekers asielaanvraag in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet. De Raad dient daarbij een arrest te vellen dat gemotiveerd is en geeft aan waarom verzoeker al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet, waarbij hij duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen. Een algemene en theoretische toelichting of het citeren van internationale bepalingen, nationale bepalingen en algemene beginselen in het verzoekschrift laat de Raad niet toe om vast te stellen dat verzoeker aanspraak kan maken op een status van internationale bescherming. Een onderzoek naar de schending van artikel 3 van het EVRM is *mutatis mutandis* vervat in de beoordeling van zijn asielaanvraag (EHRM 23 maart 2016, F.G. t. Zweden, nr. 43 611/11, overweging 110-158).

2.4. Verzoeker laat de bestreden beslissing geheel ongemoeid waar omtrent zijn voorgehouden asielmotieven wordt gemotiveerd dat hij nooit problemen heeft gekend met AAH of eender welke andere militie omwille van zijn soennitische geloof, zelfs niet op het hoogtepunt van het sektarisch geweld in Bagdad in 2006 en 2007 en thans niet op concrete wijze kan duiden waarom hij nu plots wel persoonlijk in de aandacht van een sjiiitische militie is gekomen. Zijn verklaring zonder meer dat hij louter omwille van zijn geloof problemen kende, te meer hij zijn hele leven in dezelfde sjiiitische wijk woonde en nooit problemen kende, is niet aannemelijk (CGVS-gehoorverslag, stuk 4, p. 14).

Verzoeker slaagt er niet in de motieven te ontcrachten dat zijn handelswijze nadat de problemen begonnen weinig aannemelijk is. Hij verwijst naar zijn eerder afgelegde verklaringen en bevestigt dat enkel hij problemen ondervond en het financieel niet haalbaar was om het hele gezin te laten overkomen. In zijn verzoekschrift bevestigt verzoeker echter opnieuw dat zijn vrouw en kinderen thans in veiligheid zijn en in een gedeeltelijk soennitische wijk wonen bij zijn broer. Het is bijgevolg niet aannemelijk dat verzoeker halsoverkop besliste om onmiddellijk zijn huis en auto te verkopen en een

dure illegale reis naar Europa te maken, zonder dit doorleefd en overtuigend te kunnen toelichten (CGVS-gehoorverslag, stuk 4, p. 8, 11, 13).

Waar verzoeker vraagt om rekening te houden met zijn profiel, dient te worden opgemerkt dat verzoeker meer dan vijftig jaar in Bagdad zou hebben gewoond in een sjiitische wijk, er commerciële activiteiten als ijzersmid had en er getrouwd is en vijf kinderen heeft (CGVS-vragenlijst, stuk 12, p. 4-7). De Raad merkt op dat verzoeker zelfs *“zijn eigen persoonlijke problemen met de AAH”* niet op een overtuigende wijze kan verduidelijken en ook weinig algemene informatie heeft over de militie AAH, aangezien hij slechts vertelt dat AAH is afgesplitst van het Mehdi-leger en dat Qais Al Khazali de leider is. Verdere kennis blijft beperkt tot vaagheden en zelfs onwetendheid (CGVS-gehoorverslag, stuk 4, p. 13-14).

Verzoekers verklaringen met betrekking tot zijn contact met de politie zijn tegenstrijdig en ongeloofwaardig en de neergelegde documenten kunnen de voorgaande vaststellingen niet wijzigen. In het verzoekschrift komt verzoeker niet verder dan het herhalen van reeds eerder afgelegde verklaringen, het opwerpen van losse beweringen en het tegenspreken van de gevolgtrekkingen van de Commissaris-generaal, hetgeen echter de motieven van de bestreden beslissing niet kan weerleggen. Deze motieven vinden steun in het administratief dossier, zijn pertinent en correct en worden door de Raad overgenomen.

Een uittreksel uit een artikel *“Nu asielzoekers terug naar Irak sturen is misdaad tegen de menselijkheid”* van 20 september 2015 van dewereldmorgen.be, de verwijzing naar een artikel *“Conflict tussen sjiieten en soennieten in Midden-Oosten is self-fulfilling prophecy”* van 27/03/15 van knack.be en een uittreksel uit een rapport *“Ambtsbericht Veiligheidssituatie in Irak”* van april 2015 van rijksoverheid.nl, doen geen afbreuk aan bovenstaande vaststellingen dat verzoeker zijn persoonlijk asielrelaas niet geloofwaardig is. Bovendien betreft dit louter algemene informatie, zodat deze stukken betrekking hebben op de algemene situatie in Irak en niet kunnen aantonen dat verzoeker bij een terugkeer naar Irak persoonlijk dreigt te worden geviséerd of vervolgd.

Verzoeker laat de bestreden beslissing verder geheel ongemoeid waar gemotiveerd wordt dat ook de incidenten aangaande zijn schoonzoon, het huis van zijn dochter en de auto van een van zijn schoonzons. De motivering dienaangaande vindt steun in het administratief dossier, is pertinent en terecht en wordt, gezien deze niet dienstig wordt aangevochten, door de Raad overgenomen.

Gelet op het voorgaande voldoet verzoekers asielrelaas niet aan de cumulatieve voorwaarden van het voordeel van de twijfel vervat in artikel 48/6, tweede lid van de vreemdelingenwet.

Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

2.5. In zoverre verzoeker zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op zijn asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande. Hij toont niet aan dat hij op deze basis in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig artikel 48/4, § 2, a) en b) van de vreemdelingenwet. Ook een loutere bewering in het verzoekschrift dat indien verzoeker zou worden teruggewezen naar Irak, dit een zodanige psychologische ontreddeering bij hem zal teweegbrengen, laat in dit verband geen andere beoordeling toe.

De Commissaris-generaal oordeelt op basis van de informatie in het administratief dossier (Landeninformatie, stuk 11) omtrent de veiligheidssituatie in Bagdad daarnaast dat, hoewel de veiligheidssituatie in Bagdad complex, problematisch en ernstig is en dit afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de asielzoeker aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus, er in Bagdad actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat verzoeker louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

Uit voornoemde landeninformatie blijkt dat, vanwege de escalatie van geweld door het offensief van ISIS en de daaropvolgende gevechten tussen IS/ISIL/ISIS en het Iraakse leger en de sjiitische milities in de provincies Ninewa, Anbar, Kirkuk, Salaheddin en Diyala, de United Nations Assistance Mission Iraq

(UNAMI) de conflictsituatie in Irak sedert juli 2014 aanduidt als een intern gewapend conflict. Het Hof van Justitie bracht in het arrest van 30 januari 2014 (Diakit  / het Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen, C-285/12) in herinnering dat een gewapend conflict slechts kan leiden tot de toekenning van subsidiaire bescherming indien de mate van willekeurig geweld zo hoog is dat de verzoeker, louter door zijn aanwezigheid op het betrokken grondgebied, een reëel risico op ernstige en individuele bedreiging van zijn leven of zijn persoon zou lopen.

Verzoeker tracht te laten uitschijnen dat de situatie in Bagdad van zulke aard zou zijn dat deze beantwoordt aan de voormelde criteria. Uit de informatie toegevoegd aan het administratief dossier blijkt in dit kader dat het geweld dat in Bagdad plaatsvindt in hoofdzaak de vorm aanneemt van terreuraanslagen enerzijds en mishandelingen, ontvoeringen en moorden anderzijds. De provincie Bagdad, met een oppervlakte van 4.555 vierkante kilometer telt iets meer dan 7.000.000 inwoners, waarvan 87% in Bagdad stad woont. In 2015 (tot en met 3 september 2015) vonden er in Bagdad (stad en provincie) 31 aanslagen plaats in vergelijking met 48 aanslagen in 2013 en 59 aanslagen in 2014. De aard, de intensiteit en de frequentie van de acties van IS/ISIL/ISIS in Bagdad is veranderd. Er vinden geen gecombineerde militaire operaties met (zelfmoord)aanslagen en aanvallen van guerrillastrijders meer plaats, doch wel frequente, vaak minder zware aanslagen. Uit dezelfde informatie blijkt ook dat Bagdad niet belegerd wordt door IS/ISIL/ISIS en dat er geen aanwijzingen zijn dat IS/ISIL/ISIS op korte termijn geheel of gedeeltelijk de controle over de stad zou kunnen verwerven. Het offensief dat IS/ISIL/ISIS sinds juni 2014 voert in Irak, heeft in Bagdad wel tot de mobilisatie van sjiitische milities geleid. De aanwezigheid van deze milities heeft er voor gezorgd dat IS/ISIL/ISIS minder zware aanslagen pleegt. Anderzijds blijkt dat de sjiitische milities, samen met criminele bendes en militieleden die op eigen initiatief handelen, voor een groot deel verantwoordelijk zijn voor de meer individuele vormen van geweld die er in Bagdad plaatsvinden, met name mishandelingen, ontvoeringen en moorden.

Niettegenstaande het geweld in Bagdad maandelijks honderden doden en slachtoffers opeist, dienen ook andere objectieve elementen meegenomen te worden bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Bagdad teneinde te kunnen vaststellen of er actueel al dan niet zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar Bagdad aldaar louter door zijn aanwezigheid een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging in de zin van artikel 48/4,   2, c) van de vreemdelingenwet. Zulke elementen zijn het aantal conflict gerelateerde incidenten, de intensiteit van deze incidenten, de doelwitten die de partijen in het conflict beogen, de aard van het gebruikte geweld, de mate waarin burgers het slachtoffer zijn van doelgericht dan wel willekeurig geweld, de oppervlakte van het gebied dat getroffen wordt door willekeurig geweld, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal in het betrokken gebied, de impact van dit geweld op het leven van de burgers, en de mate waarin dit geweld burgers dwingt om Bagdad te verlaten.

Dienaangaande blijkt uit de voormelde landeninformatie dat het openbare leven in Bagdad, ondanks de veiligheidsrisico's, niet is stilgevallen. De scholen zijn open (het schoolbezoek blijft stabiel sinds 2006) en er is de gezondheidszorg, al staat deze (zwaar) onder druk. Het al meer dan tien jaar geldende nachtelijke uitgaansverbod werd opgeheven, tijdens de ramadan bleven de restaurants 's nachts voor het eerst weer open, de verkeerswegen blijven open, de internationale luchthaven is operationeel en de bevoorrading met levensnoodzakelijke goederen is verzekerd. De Iraakse autoriteiten hebben nog steeds de politieke en administratieve controle over Bagdad en diplomatieke vertegenwoordigers van diverse landen, alsook verschillende humanitaire organisaties en agentschappen van de VN blijven aanwezig in de hoofdstad.

Wat de bevolking in Bagdad-stad en -provincie betreft, blijkt uit de voormelde landeninformatie dat er zich ongeveer een half miljoen binnenlandse vluchtelingen bevinden die voor ongeveer de helft in een gastgezin verblijven. De Bagdadis zelf zijn niet massaal gevlucht. Vanuit België is het aantal personen dat vrijwillig terugkeert naar Bagdad bovendien fors gestegen.

Deze vaststellingen kunnen als een indicatie gezien worden dat Bagdadis zelf van oordeel zijn dat zij in hun stad actueel geen reëel risico lopen op ernstige bedreiging. In dit kader kan overigens eveneens worden verwezen naar verzoekers verklaringen dat zijn vrouw en kinderen veilig zijn bij zijn broer.

Gelet op het geheel van de voormelde elementen, dient te worden besloten dat, hoewel de veiligheidssituatie in Bagdad complex, problematisch en ernstig is en dit afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de asielzoeker aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus, er in Bagdad actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurige geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden

bestaan om aan te nemen dat verzoeker louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico zou lopen om te worden blootgesteld aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

De door verzoeker aangehaalde informatie (een uittreksel uit een rapport "*Ambtsbericht Veiligheidssituatie in Irak*" van april 2015 van rijksoverheid.nl; een uittreksel uit een artikel "*Iraq tops 'most dangerous' place in world list*" van 22 juni 2015, van rt.com; een uittreksel uit een artikel "*Abuja, Cairo, Nairobi and Islamabad among 12 capital cities facing 'extreme' terrorism risks*" van 20 mei 2015 van maplecroft.com en een uittreksel uit een artikel "*UN says 1325 civilians killed in Iraq in August*" van 3 september 2015 van alaraby.co.uk) is niet van die aard dat zij aan het voorgaande afbreuk kunnen doen. Vooreerst hanteert hij meermaals informatie die betrekking heeft op de situatie in Irak in het algemeen. Bovendien heeft de gehanteerde informatie inzake het aantal burgerslachtoffers niet enkel betrekking op slachtoffers van aanslagen doch tevens op slachtoffers van andere geweldfeiten zoals gerichte ontvoeringen en moorden. Dat zich in (de stad en provincie) Bagdad nog terreuraanslagen en geweldfeiten voordoen en dat daarbij burgerslachtoffers vallen, wordt in het voorgaande hoe dan ook niet betwist. Het in acht nemen van het loutere aantal van de aanslagen, de geweldfeiten en de slachtoffers kan echter niet volstaan bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in het licht van artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet. In deze dient te worden herhaald dat er daarnaast nog diverse andere, objectieve elementen dienen te worden meegenomen bij deze beoordeling en dat dit hoger ook geschiedde.

Gelet op het voormelde toont verzoeker niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de vreemdelingenwet.

2.6. Verzoeker vraagt *in fine* van het verzoekschrift de bestreden beslissing te vernietigen. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond welke substantiële onregelmatigheden aan de bestreden beslissing zouden kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de Commissaris-generaal.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negenentwintig april tweeduizend zestien door:

dhr. S. VAN CAMP,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

S. VAN CAMP